

Še sem živ!

Čiv, čiv, čiv,
še sem živ!

Ni me vzela dolga zima,
ki za ptiče piče nima.

Čiv, čiv, čiv,
še sem živ!

Mačka zvita ni me snela,
zanka zvita ne ujela.

Čiv, čiv, čiv,
še sem živ!

Zdaj se sušec topli smeje,
solnce suknjico mi greje.

Čiv, čiv, čiv,
še sem živ!

Več ne bom zdaj zrnja zmikal,
se med kurami potikaj.

Več požrešni me kokot
zdaj ne bo podil pavsod.

Čiv, čiv, čiv,
še sem živ!

Strigel več ne bo peruti
mi pastir sirovi, kruti.

Čiv, čiv, čiv,
še sem živ!

Zdaj na polje poletim,
tam družico si dobim
in pod božjim solncem, čiv,
vekomaj bom živ!

Utva.

Vrbinje.

Ali si gizdavo, mlado vrbinje!

Ves dan gledaš v valove se sinje,
samo se sebi priklanjaš
in sanjaš.

Komaj se vigred željena zazna,
mačic srebrnih že plašček ti da.

Prinese sveti Jurij tenčico novó,
kot vodno kraljico pokrije te z njo.

In živih draguljev natrese vse čez
z rokó bogato pa solnčni ti kres.

Biseri živi — so drobni polžiči,
korale rdeče — božji voliči.

Ali si gizdavo, mlado vrbinje!

Ves dan gledaš v valove se sinje,
samo se sebi priklanjaš
in sanjaš...

Utva.